

Kondor Katalin: Ki érti ezt?

2025 július 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Életünk számos területével kapcsolatban nagyon sok a kérd?jel

Hajdan volt egy rádióm?sorunk, mely fontos törvényekkel, eseményekkel kapcsolatban tette fel a címben jelzett kérdést. Sikerm?sor volt, s úgy gondolom, ma sem lenne rossz ötlet e kérdéssel elindítani egy ilyen m?sort,

bármely médiumban. Már csak azért sem, mert napjaink tapasztalata régóta az, hogy életünk számos területével kapcsolatban nagyon sok a kérd?jel, s igencsak sokszor feltehetjük a kérdést, ki érti ezt? És nagyon kevés a kérdéseinkre adott ?szinte és igaz válasz.

A háború szükségességébe ájult Európában – sajnos, ezt régen tapasztaljuk már – megszületett például az a furcsa döntés, hogy orosz sportolók nem indulhatnak versenyeken, kitiltották ?ket ezekr?l. Ukránok igen, mint tapasztalhattuk ezekben a napokban is, amikor éppen zajlott az atlétikai csapat Európa-bajnokság. Ahol szép számú ukrán sportoló mérette meg magát. Férfi és n? egyaránt.

Tehát az oroszok nem. ?k valószín?leg ezt is ki fogják bírni. Nomármost, a roppant demokratikus Ukrajnából éppen a minap érkezett a hír, miszerint immár n?ket is besorozhatnak a fékevesztett orosz-ukrán háborúba, ami meglehet?sen mellbevágó hír errefelé Európában. Ez alkalommal igazán érthet? a címben feltett kérdés: tényleg, ki érti ezt?

Hol van Ursula von der Leyen, mivel magyarázza ezt neki kedves barátja, csókosa, Zelenszkij elnök? Ez lenne Európa, a büszkeségét már régen elvesztett n?? Ez vár az európai hölgyekre is?

Lehet, hogy figyelmetlen voltam. de nem találtam e sajátos jelenségre vonatkozó felháborodást, de még csak magyarázatot sem. Újságcikkek szerint tehát éppúgy lakásukból hurcolják el a n?ket, mint a háborúság kezdete óta a férfiakat. Ez ám a jöv?tervezés!

Mindenesetre az ukrán sportolók megúszták. Különleges státusz! Meglehet, ezután még inkább fellendül az amúgy is magas szinten lév? ukrán atlétika, hiszen a sportpályákon mégis emberi az élet a harcmez?khöz képest. Azt persze nem tudom, mi lesz, mondjuk, az ukrán mez?gazdasággal, ha a gazdákat is ugyanúgy rabolják el otthonukból, földjeikr?l, mint a közelmúltban a férfiakat, n?ket a harctérre. Ursula nyilván küld élelmiszert, ezzel is h?si pózba vághatja magát kedves barátja, Zelenszkij úr.

Ami a hazai viszonyokat illeti: csodálom, hogy álliberális barátaink – bár lehet, tévedek – nem hívták meg a budapesti, mondhatjuk, nemzetközi Pride-ra az ukrán Pride-hív?ket. Szigorúan a demokrácia nevében. Ez igazán jó szórakozás lett volna a háborúba ájult ország lakóinak. Egy kis lazítást kínálva nekik. Mit mondjunk, nem csodálkoznánk ezen. Mert tényleg már leszokunk lassan a csodálkozásról, annyi észszer?tlen, hátsó szándékú és erkölcstelen „meglepetés” ér bennünket nap mint nap.

Mindenesetre azt megtapasztalhattuk, hogy bizony, ígéret ide meg oda, egy nap alatt még világbirodalmak vezet?inek sem sikerült leállítaniuk a háborúságokat. Mert nem lett béke. Nem bizony! De még csak tüntetésekr?l sem hallottunk, melyek résztvev?i szerte a világon azt skandálták volna, hogy legyen végre vége az értelmetlen öldökléseknek – mert persze nem csak egy van, van bel?lük jónéhány. Fontosabb a Pride! Bizony, nem nagyon van itt már miben reménykedni, hiszen nekünk, egyszer? állampolgároknak nem osztottak lapot, így a demokráciára történ? hivatkozások ma már inkább nevetségesek minden gondolkodni tudó és akaró ember számára. Az persze más lapra tartozik és komoly vizsgálódást kívánna, hogy miképpen jutottunk ide, holott talán ez a legfontosabb kérdés ebben a témában.

„Állítsátok meg a világot, ki akarok szállni!”. Ezt a régi mondást állítólag valamikor Bertrand Russell híres angol matematikus, filozófus mondta. Sokszor idézzük ?t, nyilván többünk megértette a mondás humorát és igazságát. A csaknem száz évet élt tudós a lexikonok szerint azért tette ezt a kijelentést, mert hosszú és termékeny életében sokszor megtapasztalta – idézem – „a hülyék magabiztosságát, és megszenvedte az okosak kételkedésb?l fakadó kínjait.” E tekintetben sokan bizton állíthatjuk, hogy rokonlelkek vagyunk.

Kellene üzenni Kapu Tibornak, a minap a „Földr?l elrugaszkodott” ?rhajósunknak, keressen már ott fenn az ?rben egy olyan világot, amely tisztességes, élhet?, szerethet?, az élet pártján áll, nem akarja a másik kárát, valamint gy?löli a b?nt, és tiszteli az igazi szabadságot. Nem lesz könny? dolga, bár a mondás szerint a remény hal meg utoljára.

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

Ajánló